

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 232/2024
28.08.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца NLB komercijalna banka АД Београд, МБ 07737068, чији је пуномоћник Александар Петровић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије – Министарство привреде, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради дуга, вредност предмета спора 75.061.829,69 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 12Пж 564/23 од 15.11.2023. године, исправљене решењем Привредног апелационог суда 12Пж 564/23 од 06.12.2023. године, у седници одржаној дана 28.08.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 12 Пж 564/23 од 15.11.2023. године, исправљене решењем Привредног апелационог суда 12 Пж 564/23 од 06.12.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду 13 П 3335/22 од 22.11.2022. године обавезана је тужена да плати тужиоцу износ од 75.061.829,69 динара са законском затезном каматом почев од 03.09.2021. године, и износ од 881.000,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда 12 Пж 564/23 од 15.11.2023. године, исправљеном решењем Привредног апелационог суда 12 Пж 564/23 од 06.12.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену и дозвољену ревизију, којом пресуду побија због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду по одредбама члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23 – др. закон), Врховни суд је одлучио да ревизија тужене није основана.

У доношењу побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју суд у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревидент указује на битне повреде паушално, без навођења конкретне норме која би била предмет повреде од стране другостепеног суда. У ревизији се указује да је одлучивање у парници која се водила пред Привредним судом у Београду под П 8623/2021 у којој је донета првостепена пресуда 19.04.2022. године одлучено о претходном правном питању, а да поступак није прекинут. Наводи се тичу поступка пред првостепеним судом. Закључак је да је пресуда донета без битних повреда одредаба парничног поступка које се могу истичати у ревизијском поступку по одредбама члана 407. Закона о парничном поступку.

Према чињеничном стању утврђеном од стране првостепеног суда, поступајући по правноснажној пресуди Привредног суда у Београду 5 П 2788/18 од 17.01.2019. године (потврђена пресудом Привредног апелационог суда 6 Пж 1548/19 од 12.11.2020. године), тужилац је добровољно платио туженој износ од 75.061.829,69 динара. По ревизији овде тужиоца, решењем Врховног суда Прев 141/21 од 20.05.2021. године усвојена је ревизија и укинуте су првостепена и другостепена пресуда по којима је тужилац добровољно исплатио износ дуга који потражује у овој парници од тужене, и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су сагласни да је тужбени захтев основан, применом одредбе члана 210. Закона о облигационим односима, јер је решењем Врховног суда Прев 141/21 од 20.05.2021. године укинута пресуда Привредног апелационог суда 6 Пж 1548/19 од 12.11.2020. године која је била основ по коме је тужилац платио туженој новчани износ чије враћање тражи у овој парници, па је по одредби члана 214. Закона о облигационим односима тужена дужна да тужиоцу врати утужени износ за законском затезном каматом од 03.09.2021. године, као дана када је примила решење Врховног суда Прев 109/2021 од 02.09.2021. године.

У ревизији, тужена понавља да је тужилац након што је поднео ревизију добровољно платио туженој износ по пресуди, а након укидања правноснажне пресуде се није обратио туженој са захтевом за враћање добровољно исплаћеног износа, чиме је по схватању тужене поступао несавесно, злоупотребом права је проузроковао нову парницу и додатне трошкове туженој. Одлука у овој парници зависи од решавања спора у поновљеном поступку, пред Привредним судом у Београду под П 8623/2021, због чега је требало прекинути ову парницу, или спојити парнице ради једновременог одлучивања.

Ревизија није основана.

Предмет тужбеног захтева је повраћај износа од 75.061.829,69 динара који је тужилац платио туженој испуњавајући обавезу по правноснажној пресуди Привредног суда у Београду 5 П 2788/18 од 17.01.2019. године, која је потврђена пресудом Привредног апелационог суда 6 Пж 1548/19 од 12.11.2020. године, а тужена прихватила испуњење обавезе. Како је решењем Врховног суда Прев 141/21 од 20.05.2021. године правноснажна пресуда укинута, правилан је закључак нижестепених

-3-

судова да је основ по ком је тужилац исплатио износ од 75.061.829,69 динара туженој отпао, у смислу одредбе члана 210. Закона о облигационом односу, због чега су се стекли услови за повраћај плаћеног износа. За повраћај тако плаћеног износа није препрека чињеница да је решењем Врховног суда Прев 141/21 предмет враћен на поновни поступак, у коме се одлучује о обавези тужиоца на исплату истог износа туженој. Суштина је да је одлуком Врховног суда Прев 141/21 од 20.05.2021. године престало правно дејство правноснажне одлуке Привредног суда у Београду 5 П 2788/18 од 17.01.2019. године и да је тај основ стицања отпао. Други основ стицања није утврђен до правноснажног окончања ове парнице.

Насупрот наводима ревидента, тужба у овој парници није продукт злоупотребе процесних права, у смислу одредбе члана 9. Закона о парничном поступку, нити повреде одредбе члана 13. Закона о облигационим односима. Напротив, тужилац је добровољно испунио обавезу по правноснажној пресуди Привредног суда у Београду 5 П 2788/18 од 17.01.2019. године чиме је избегао евентуално покретање извршног поступка, с обзиром да је поступак правноснажно окончан, а изјављени ванредни правни лек по одредби члана 406. Закона о парничном поступку не задржава извршење правноснажне пресуде против које је изјављен.

Наводи ревидента да је тужилац савесним поступањем износ по правноснажној пресуди Привредног суда у Београду 5 П 2788/18 од 17.01.2019. године требало да уплати у судски депозит, неосновани су и супротни обавези из извршног наслова, по којој тужилац био у обавези да новац исплати туженом и није остављена могућност да се обавезе ослободи полагањем наведеног износа у судски депозит.

Надаље, тужена је од сазнања за поништај правноснажне пресуде била у могућности да тужиоцу врати примљени новчани износ, без обавезе тужиоца да је на то позива, па је правилна одлука нижестепених судова да се тужена обавезе на исплату примљеног износа од 75.061.829,69 динара са законском затезном каматом почев од 03.09.2021. године до исплате, сагласно одредби члана 214. Закона о облигационим односима.

Стога, како не постоје разлози због којих је ревизија изјављена, као ни разлози о којима ревизијски суд води рачуна по службеној дужности, Врховни суд је применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу првом изреке.

Како тужена није успела у поступку по ревизији то је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**